

ende vil være til Ulempe, og jeg tror til Forskjel fra det ærede Medlem for Frederiksberg (Schlegel), at den overfor Drifteligheden vil gavne. Vel er jeg enig med ham i, at der skal andre Ting til, at der skal en Begrænsning af Udsalgsstedernes Antal osv., kort sagt alle de forskellige Foranstaltninger, han anførte. Men det, at en Mand ikke har Raad til at drikke saa Meget, som han har Lust til, er et godt Middel til at faae ham til at drikke Mindre, og ad den Veien man komme til, at Landet sparer endel af den Arbeidskraft, der nu gaar tabt i Hospitaler og andre lignende Stæder.

Sagen: Da der i Samlingen 1879—80 fra det andet Thing til dette oversendtes et Forslag til Lov om Skibsafgifternes Ophævelse, afsluttede dette Thing Behandlingen af Lovforslaget ved at vedtage en Dagsorden, hvori det udtales, at Spørgsmaalet om Skibsafgiftens Ophævelse eller Nedsættelse var egnet til at gøres til Genstand for Regjeringens Overveielser, men at man ansaa det for rigtigst, at Sagen ordnedes i Forbindelse med andre, den indirekte Bestatning vedrørende Spørgsmaal. Og i den Betænkning, hvorved denne Dagsorden motiveredes, henvistes til de forskellige Emner, man mente burde sættes i Forbindelse med Spørgsmaalet om Skibsafgiftens Reform. Det fremhævedes saaledes, at vor Loldlov, som var 17 Aar gammel, trængte til en Revision; der hentydedes til det Onskelige i en Reform af Brændevinsafgiften og henvistes til det Onskelige i en Skat paa det alkoholholdige Al. Nu foreligge samtlige disse Lovforslag, forelagte af den høitærede Finantsminister. Det er en Smødelommen imod dette Things Onsker, som uenigtelig fortjener Paasjønneelse. Samtlige disse Lovforslag staa jo hvert for sig selv som et selvstændigt Hele, men udgjøre jo dog paa den anden Side i en vis Retning en uadskillelig Enhed, fordi de, ifølge den høitærede Finantsministers Udtalelse, alle i Forening skulle bidrage til at tilveiebringe et vist finantsielt Resultat, og det er dette finantsielle Resultat, som jeg først skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger om; thi saavidt jeg ser, har det egentlig været Stridspunktet eller det høje Punkt, som man ikke har kunnet naa over i alle de Forhandlinger, der have været førte om en Loldreform, og som ved Spørgsmaalet om Muligheden af Sagens Gjennemførelse altsaa først og fremmest tildrager sig Opmærksomheden. Bestræbelserne efter en Reform af Loldblovningen yttrede sig jo strax, efter at Forudsætningerne for den nuværende Loldblovning til en vis Grad vare bortfaldne ved Hertugdømmernes Afstaaelse. Saa kom strax Andragender frem, og i 1871 fremsatte Regje-

ringen Forslag til en ny Lov om Lold- og Skibsafgifterne, men stillede sig da i finantsiel Henseende paa det Standpunkt: Ingen Opgivelse af Indtægter uden Kompensation. Det var imidlertid et Standpunkt, som ikke blev fastholdt af Regjeringen, thi da der næste Aar kom en anden Finantsminister, gif han ved Forslagets Forelæggelse ind paa at finde sig i en Nedgang i Indtægterne til et Beløb af 600,000 Kr., uden at kræve Dækning. Dermed var man ikke fornøiet i det andet Thing, men vedtog yderligere Nedsættelser indtil et Beløb af 4 Millioner og et Par Hundrede Tusinde Kroner og gav saa en Anvisning til at søge Dækning ved Hjælp af en Indkomstskat. Saa afsluttedes foreløbig Forhandlingerne derom i det andet Thing, og Finantsministeren forelagde Sagen her og var da gaaet ind paa en yderligere Nedsættelse uden Dækning, idet der ved det Forslag, som forelagdes i dette Thing, var givet Nedsættelser til et Beløb af omtrent $1\frac{1}{2}$ Million Kroner, uden at der krævedes Dækning. Sagen kom ikke her til endelig Forhandling og Afstemning, og Regjeringen lod dermed Sagen falde. Men fra Folkethingets Side fremmedes denne fremdeles; man arbejdede videre med den, og i Samlingen 1875—76 blev der i det andet Thing vedtaget et Forslag, som gif ud paa en Nedsættelse i Afgifterne af ca. 5 Millioner Kr., uden at der længere henvistes til nogen Dækning ved en Indkomstskat. Dette Forslag kom saa her til Landssthinget og blev purt og simpelt forkastet derved, at der negtedes det Overgang til 2den Behandling. Dermed var altsaa Loldreformens 1ste Behandling afsluttet. Efter forskellige Episoder, som jeg ikke finder Anledning til at dvæle ved, staa vi nu ved dens 2den Behandling, og Spørgsmaalet er: Hvorledes er Standpunktet nu? Ja, Resultatet fra Regjeringens Standpunkt fremlyser af de Bemærkninger, som vi hørte af den høitærede Finantsminister ved Forslagets Fremførelse. Den høitærede Finantsminister mener at kunne opgive et Beløb af 275,000 Kr. uden at kræve Bederlag derfor, og ved Fremlæggelsen henvendte den høitærede Finantsminister nogle Ord til dem, som maatte ville finde sig angstelige ved Tanken om, at det Offer, som her bragtes for at gennemføre Reformen, var for stort. Jeg tror, det vilde ikke have været af Veien, om den høitærede Finantsminister ogsaa havde haat et Par Ord til dem, som maatte tro, at det Tilbud, som her er gjort, ikke er tilstrækkeligt, men at det kunde være ønskeligt, at der saavidt muligt bragtes større Offre i finantsiel Henseende for at gennemføre denne Reform. Jeg for mit Vedkommende har jo tidligere udtalt, at jeg fuldstændig sympathiserer med dem, der saavidt muligt vilde holde paa det bestaaende Skattebeløb. Jeg vil saa lidt, som det paa nogen